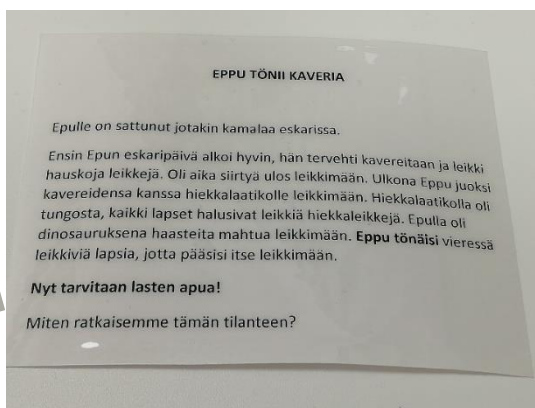


## Vikkelien ja Sukkelien toiminta Kaveria ei saa syödä-kirjan pohjalta

Kaveria ei syödä -kirjassa käsiteltiin kaveritaitojen opettelua, miten toimia ryhmässä niin, että tulee hyväksytyksi ja pääsee porukkaan mukaan.

Toiminnan tavoitteena oli kirjan ja siitä johdetun toiminnan avulla myös Sukkelissa ja Vikkelissä aloittaa ryhmäytyminen, jotta kaikki pääsevät mukaan leikkiin ja tuntevat olevansa osa ryhmää. Harjoiteltavia taitoja ovat mm. taito keskustella, ilmaista itseään ja kuunnella toista, taito samaistua toiseen, jolloin muiden huomioon ottaminen on helpompaa ja taito pyytää ja antaa apua sekä sanoa kaverille ei tarpeen tullen. Lyhyesti sanottuna lapset harjoittelevat kaveritaitoja, jotka ovat myös yksi iso osa kiusaamisen ehkäisyä.

Taiturit eli kouluun menevät mm. ratkoivat keskenään ja aikuisen avulla kirjan dinosauruksen Epun antamia kiperiä pulmia, joista yhdessä Epulla oli kiire hiekkalaatikon leikkimään, jolloin tuli tönineeksi kavereita. Asiaa mietittiin lasten kanssa yhdessä ja hienosti he tiesivät, miten sellaisessa tilanteessa tuli toimia. He tiesivät, että pitää pyytää anteeksi ja lohduttaa surullista kaveria. Ja, että pitää mennä rauhallisesti, eikä juosta silloin, kun on ahdasta. Heillä oli tiukka linja, että noin ei voi tehdä.



Seuraavaksi heidät laitettiin tarkemmin miettimään, että onkos jollekulle sitten käynyt niin, vaikka kaikki tietää, että niin ei saa tehdä / miksi niin kuitenkin tapahtuu / oma rooli tällaisessa tapahtumassa. Lähes jokainen muisti tilanteen, jossa joku toinen oli töninyt, mutta sen miettiminen, että oliko itse joskus töninyt, olikin haastavampaa.

Teoriassa lasten on helppo hyväksyä ja muistaa yhteiset säännöt, mutta sen siirtäminen käytäntöön vaatiikin jo taitoja, joita vielä pitää harjoitella. Käsitellyn Epun pulman otammekin esille aina arjessa, kun sellainen tilanne tulee. Tuon tönimispulman käsittelypäivänä sattui tilanne, jossa lapset saivat luvan lähteä terassilta pihaan ja sinnehän lähdettiin kaasua pohjassa ja pieniä jäi jalkoihin. Lapset otettiin takaisin terassille ja aikuinen esitti kysymyksen, että mitähän tapahtui. Osa lapsista osasi johtaa heti ajatuksen Epun pulmaan, että nyt me tönittiin, mutta toisille se oli vielä vaikeampaa. Näitä tilanteita käymme läpi jatkossakin säännöllisesti ja annamme runsaasti kehujaa hyvin hoidetuista tilanteista.

## Metsäretket 3-5- vuotiaat

Sukkelat ja Vikkelät retkeilevät Suruttomien metsässä viikoittain. Metsässä asustaa myös Peikko, jolla on tärkeä rooli lapsen Leikeissä. Peikolla on reppu, josta löytyy kuukausittain kirja tai jokin pulma. Lasten tulee ratkaista nämä pulmat yhdessä. Pulmat liittyvät esim. kaveritaitoihin, ryhmäytymiseen, luonnon suojeluun ja sen kunnioittamiseen.

Metsä herättää lapsissa seikkailun halua, tutkimista, majojen rakentamista, ihmettelyä, oivaltamista ja ehkä vähän pelkoakin. Metsä yhdistää lapset niin isot kuin pienetkin leikkimään yhdessä ja mielikuvituksen määrä kasvaa. Metsässä isommilla lapsilla on riehakkaammat leikit kun taas pienet tutkivat käpyä tai pientä ötökkää.

Peikon pulmista etsiä kaikkein kaunein paikka ja valokuvata se, osoittautui loistavaksi pulmaksi. Tehtävä tehtiin pareittain, joka ei ollutkaan se paras kaveri. Lasten keskeltä kuuluikin soraääniä, mutta kun asiasta keskusteltiin, lapset ymmärsivät, että on kiva joskus tehdä juttuja myös muiden kanssa. Harjoiteltiin yhdessä toimimista ja toisen huomioonottamista. Peikon toinen pulma oli löytää metsästä hyväntuoksuisia asioita. Lapset jaettiin pieniin ryhmiin ja heille annettiin rasiat käteen. Aikuiset huomasivat, hiljaisimmat ja aremmat lapset lähtivät nyt helpommin toisten mukaan. Samoin vilkkaat ja energiset lapset tarttuivat tehtävään hyvin. Parasta tässä oli se, että lapset palasivat metsäretken tapahtumiin myöhemmin ja miettivät Peikon asuinpaikkaa ja tehtäviä.

Lapset siis tarvitsevat tällaisia yhteisiä retkiä metsään. Kaveritaidot- ja suhteet tarjoavat parhaimmillaan myönteisiä kokemuksia ihmissuhteiden solmimiseen.

